HERSTELD APOSTOLISCH WEEKBLAD

ORGAAN DER HERSTELD APOSTOLISCHE GEMEENTE VOOR NEDERLAND EN KOLONIËN

44e JAARGANG — EXPEDITIE, CENTR: ADMINISTRATIE — ZONDAG
No 20 — FRANSCHELAAN 38 AMSTERDAM — 4 Sept. '38

DIT BLAD VERSCHIJNT OM DE 14 DAGEN.

Beth-Sean.

BETH-SEAN is de naam van **ons** nieuwste bezit, zijnde het ten behoeve van onzen Apostel in Zandvoort gebouwde rusthuis. Deze naam — een Hebreeuwsch woord — door onzen Apostel zelf gekozen, beantwoordt in zijn beteekenis van: „Huis van rust" dus volkomen aan de bestemming, welke aan het huis is gegeven.

Om te beginnen willen wij even in herinnering brengen, wat aanleiding tot dezen bouw heeft gegeven. Zooals bekend, is onze Apostel in zijn 77ste levensjaar, voorwaar een respectabele leeftijd, dien men hem echter niet aanziet. Zijn ijveren voor den Heer en Diens Werk is nog als van een jongen man, staande in de kracht van zijn leven.

Ook is ons bekend, dat onze Apostel nog gaarne tot 85-jarigen leeftijd zou willen **arbeiden.** Dit verlangen is door hem althans op bescheiden wijze voorgelegd aan Dien, Die over alle dingen beschikt, en dat verlangen wordt door alle geloofskinderen biddend ondersteund.

Het heet echter ook in deze voor een ieder onzer: Bid en werk! Wij bedoelen daarmede, dat wij onzen hemelschen Vader vrijelijk mogen vragen, om te doen al datgene, wat niet in onze, doch alleen in Zijne macht staat, maar daarnaast — en zelfs eerst — ook zelf te doen wat wij wel kunnen.

God is het bij voorbeeld, Die ons het leven heeft geschonken, waar-

voor ieder zelf persoonlijk verantwoordelijk is en dat wij moeten onderhouden door het nuttigen van spijs en drank, door het verrichten van arbeid en door het nemen van de noodige rust en ontspanning. Worden deze „wetten tot instandhouding" verwaarloosd, dan lijdt onze gezondheid schade.

Nu is onze Apostel van huis uit gewend, te arbeiden. De levensomstandigheden, waarvan zeer terecht gezegd wordt, dat zij den mensch vormen, hebben hem gedrongen, zelfs zeer hard te werken, zijn tijd uit te koopen en geen uur verloren te laten gaan. Ieder zal toch begrijpen, dat er voor het grootbrengen en opvoeden van

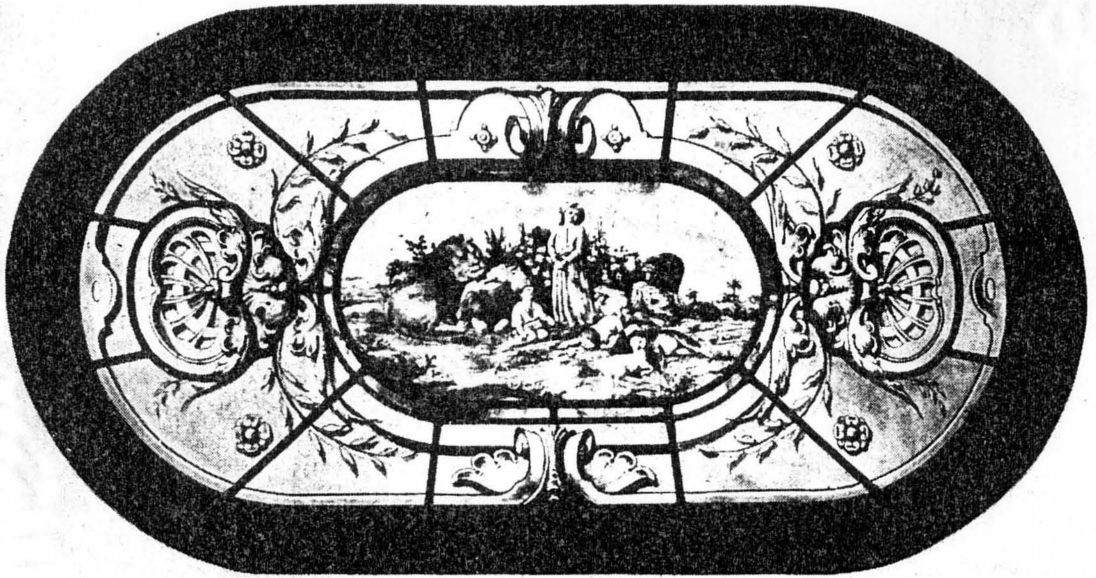

DE APOSTEL AAN ZIJN SCHRIJFTAFEL.

twaalf kinderen heel wat komt kijken. Een en ander stelde aan het leven van onzen Apostel en zijn trouwe echtgenoote dan ook groote eischen.

Nauwelijks waren — wat die gezinsverzorging betreft — de moeilijkste jaren achter den rug, of onze Apostel werd op 48-jarigen leeftijd tot de Apostelbediening geroepen. Gewend zijnde, elk uur productief te maken, gedroeg onze Apostel zich in het „gareel" dezer bediening precies zoo als hij zich als huisvader benomen had.

Met al zijn krachten, lust en ijver wierp hij zich op de hem toegelegde taak, namelijk: het Werk Gods in Nederland tot verdere ontwikkeling en bloei te brengen. Dat zijn ijveren voor den Heer met wonderbaren zegen bekroond is geworden, blijkt genoegzaam uit de ons nu reeds meermalen in herinnering gebrachte feiten, voor wat de „omlijsting" van het Werk Gods betreft, namelijk, dat in de 28 jaren, dat onze Apostel het bestuur hier in handen heeft, er gemiddeld per jaar minstens 1000 zielen voor het Christus-Rijk geëigend

Symbolische voorstelling van de vredesgedachte (Jes. 11 : 6-9), vervaardigd van gebrand glas in lood, geplaatst boven het schrijfbureau van den Apostel.

zijn, terwijl het aantal eigendommen der Hersteld Apostolische Gemeente in dien tijd gestegen is van 5 tot 68. (Het huis te Zandvoort 's namelijk het 68ste eigendom).

Deze arbeidsdrang, die onzen Apostel gedurende zijn gansche leven bezield heeft, is er met het klimmen der jaren niet minder op geworden, al spreekt natuurlijk de leeftijd een woordje mee. Het feit echter, dat hij zich meer rust **moet** gunnen, rekening houdende met de werkelijkheid, dat zijn lichamelijke organen reeds 76 jaren dienst hebben gedaan, is iets wat er bij onzen Apostel niet zoo grif in wil. Ouder worden, maar desondanks even goed vitaal blijven, arbeidslust en -kracht behouden, zie dat zijn dingen, die zich niet zoo heel gemakkelijk laten combineeren.

De Apostel is anderszijds echter een verstandig man en zoo heeft hij zich dan ook ten slotte aan het verstand laten brengen, dat hij — wil hij inderdaad nog eenige jaren de leiding blijven behouden — zich noodzakelijkerwijze meer rust moet gunnen. Toen rees de vraag: Hoe en waar?

Hoe gaarne onze Apostel zich tot ontspanning ook op reis of naar de bergen begaf, hetgeen hij tot voor kort ook nog deed, de omstandigheid, dat hij zoo ver van huis was en meer andere dingen, verschaften hem den laatsten tijd evenveel onrust als het verblijf in de hooge berglucht hem rust en herstel van kracht schonk; met andere woorden: hij schoot er niets bij op.

Onze Apostel nam dan ook een kort en definitief besluit, om zijn heil voortaan niet meer zoo ver weg te zoeken, doch dichter bij „honk" te blijven.

De Broederen en de geloofskinderen zaten intusschen ook niet stil

en hebben niet alleen voor hunnen Apostel gebeden, maar ook gewerkt en hebben hem bewerkt. Het gevolg van een en ander was, dat hij zich liet bewegen en ten slotte gezwicht is voor den door anderen op hem uitgeoefenden drang, dat er dan aan zee, waar hij ook zoo gaarne toeft, een rusthuis voor hem gebouwd zou worden.

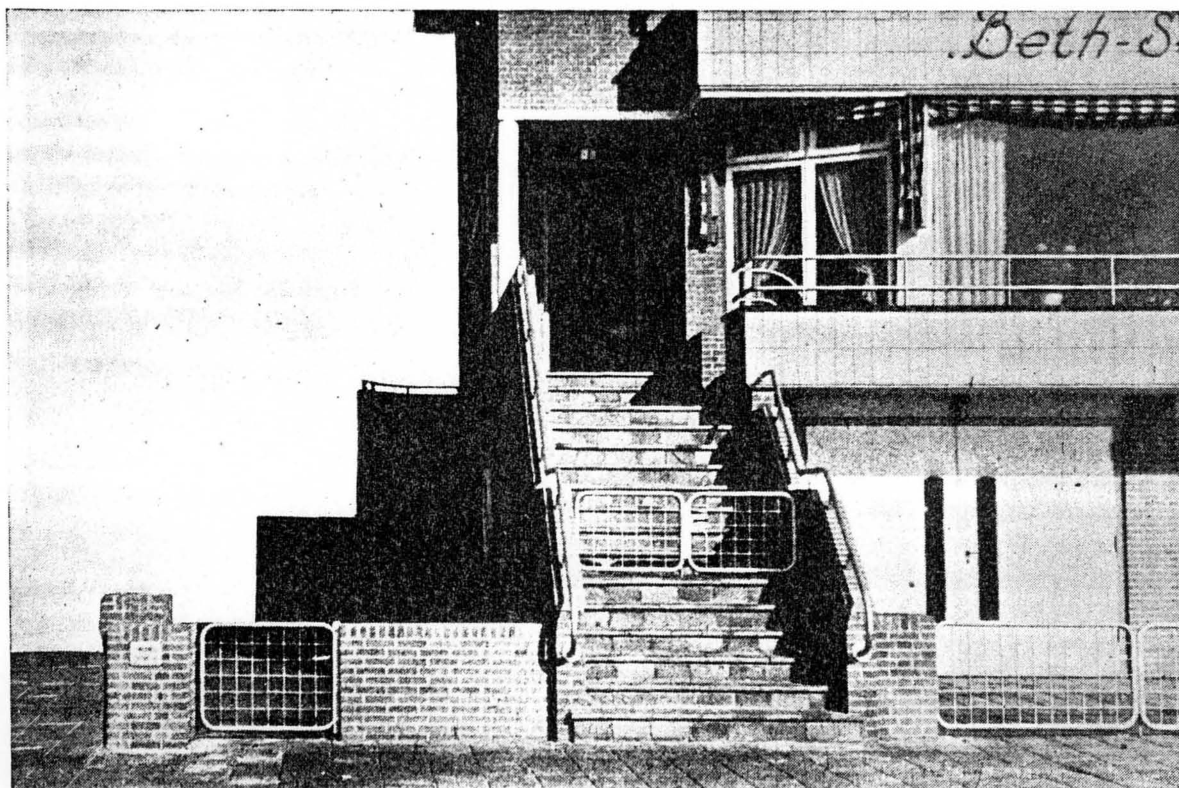
Daarbij lag de bedoeling voor, dat hij dan — in welk jaargetijde ook — daarheen zou kunnen gaan om voor lichaam en geest rust en ontspanning te kunnen vinden, zonder op het bezwaarlijke hotelleven aangewezen te zijn.

Van praten komt praten en zoo rijpte dus van lieverlede het plan, den Apostel dit aanbod te doen, waarop hij — gelijk gezegd — is ingegaan.

Het is ons bekend, dat de in dit voorjaar door de geloofskinderen in Nederland bijeengebrachte extra-offers, bestemd waren en aangewend zijn voor den bouw van een rusthuis, een permanent toevluchtsoord.

Dat huis is het dan nu, wat onder den karakteristieken naam „Beth-Sean" aan de Zuidboulevard te Zandvoort is verrezen. Met het oog op de komende zomermaanden werd met den bouw, die op 6 Maart 1938 aangevangen is, de meest mogelijke spoed betracht en was het huis na vier maanden op 6 Juli gereed en bewoonbaar.

In tegenwoordigheid van den Opziener en de Districts-oudsten — zijnde de representanten der duizenden geloofskinderen, uit wier hart de liefdesaanbieding aan hun Apostel is voortgekomen — heeft de Apostel bezit genomen van het hem ten dienste gestelde rusthuis.

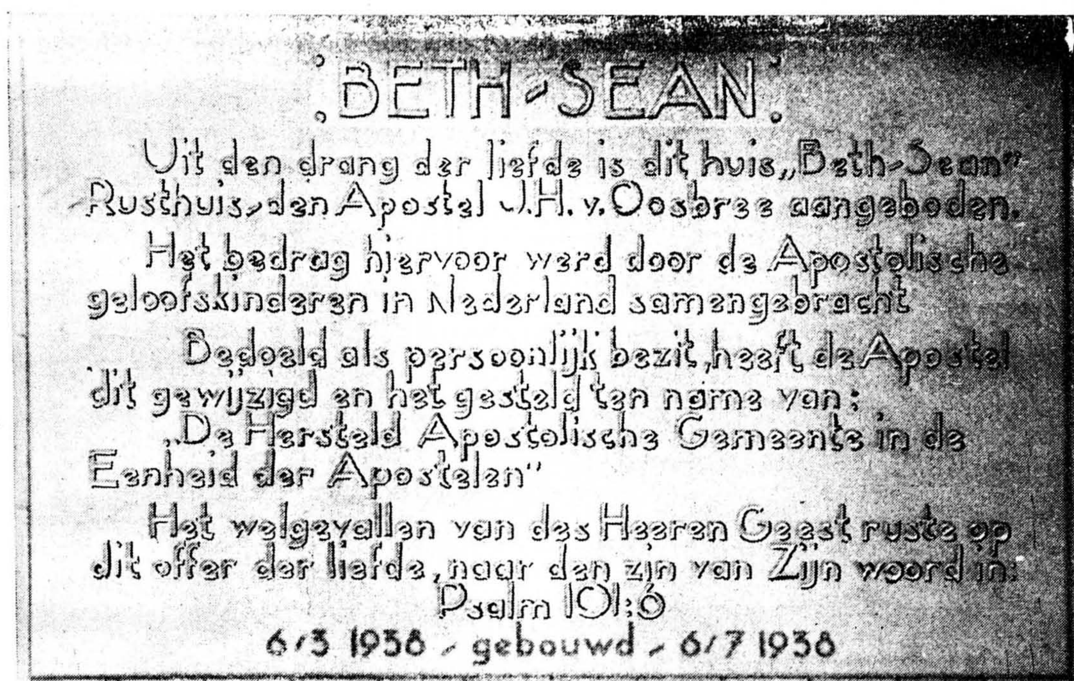
HOOFDINGANG EN ZIJ(ACHTER)INGANG.

Met een van dankbaarheid bewogen gemoed en met betraande oogen, heeft onze Apostel toen dit offer der liefde aanvaard, mèt ons den wensch uitsprekende, dat het hem door onzen hemelschen Vader vergund zou worden, nog vele jaren daar een plaats van rust en genieting te mogen vinden.

Deze aanvaarding had echter plaats **onder een zeker voorbehoud!** Er was namelijk bij onzen Apostel, die op stoffelijk gebied nooit iets voor zich en zijn gezin bijeenvergaderd en in dat opzicht dus ook geen nalatenschap heeft, op aangedrongen, om nu tenminste dit rusthuis als een strikt persoonlijk bezit (dus ten name van den Heer van Oosbree) te willen aanvaarden. Met beslistheid heeft onze Apostel echter dit aanbod — hoe goed en rein ook bedoeld — van de hand gewezen. Hij stond er pertinent op, dat ook dit huis het eigendom zou zijn en blijven van de Hersteld Apostolische Gemeente en dat dus ook zijn eventueele navolgers er genot van zouden hebben.

Daarom noemden wij in het begin van deze regelen Beth-Sean dan ook **ons** nieuwste bezit!

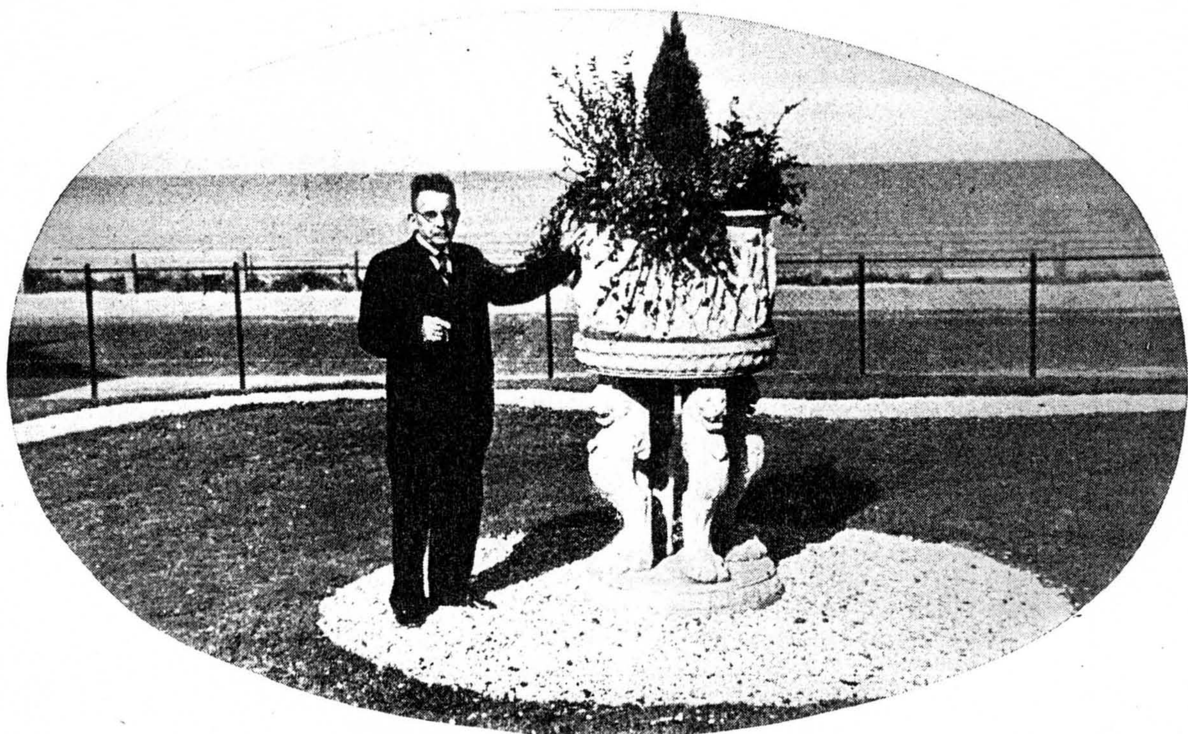
Onze Apostel heeft deze zijne overweging, die wij alleszins kunnen billijken, doen vastleggen op een marmeren gedenkplaat, welke in een der zijmuren van de vestibule is ingemetseld. De met gulden letters daarin uitgehouwen inscriptie luidt:

Met vreugde kunnen wij vermelden, dat onze Apostel bij de in-gebruik-neming van dit huis zich er direct volkomen „thuis" gevoelde, hetgeen de veronderstelling wettigt, dat hij er voortaan ook inderdaad rust zal kunnen vinden. Hij heeft bij den bouw van dit rusthuis niet alleen aan de vervulling van eigen behoeften, doch tevens ook alweer om die van anderen gedacht, in zooverre, dat hij rekening heeft gehouden met de mogelijkheid, eensdeels dat met het bezoek der Apostelen op Paschen van elk jaar, dezen daar onderdak zouden kunnen

vinden en anderdeels dat er onder de Apostelen allicht zullen zijn, die hun vacantie bij ons aan zee zouden willen doorbrengen. In die gevallen is het voor hen genotvoller, in eigen huiselijke omgeving te zijn, dan onderdak in een hotel te moeten zoeken.

Het verzorgen van anderen is nu eenmaal een onmisbare levensbehoefte van onzen Apostel, waarin hij genot heeft en waartegen wij

BLOEMENVAAS IN HET MEDAILLON VAN DEN TUIN.

dan ook geen verder protest willen inbrengen. Wij gunnen onzen Apostel die zaligheid, als hij ook daarin rust voor zichzelf vindt.

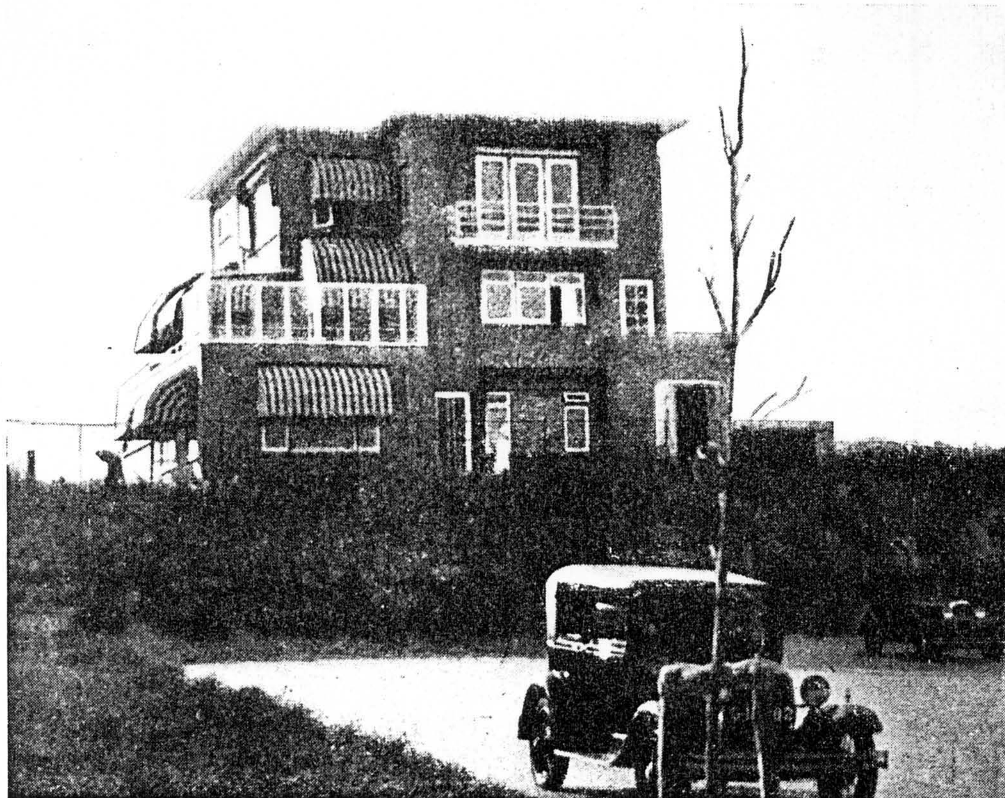
Moge Beth-Sean dus voor hemzelf en voor anderen in elk opzicht een huis van rust en ontspanning zijn. Dat is ons aller wensch en bede!

— — — — — — — — — — — — —

P.S. De hierbij afgedrukte foto's van het huis geven een duidelijk uiterlijk beeld van de geriefelijke en gezellige woning, die een sieraad mag heeten, ons ten goede en tot eer van God onzen Vader.

Voorts — wat het inwendige van het huis betreft — geven wij hierbij een reproductie weer van de in bovenstaande regelen genoemde gedenkplaat.

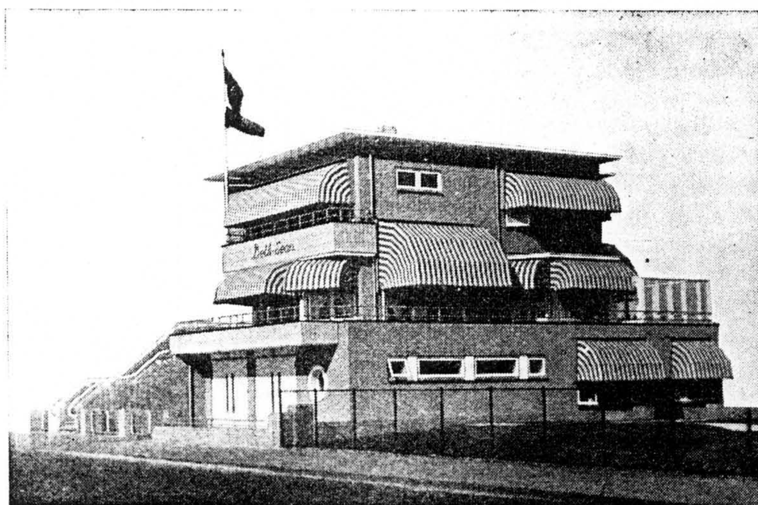
In een der zijgevels, direct bij de vóórdeur, is een ovaal raam geplaatst, waarin als „transparant" een gebrandschilderd glas in lood vervat is, bevattende een in mooie teere kleuren uitgevoerde voorstelling van het toekomstige vredesrijk, zooals dat in Jesaja 11:6—8 zinnebeeldig beschreven wordt, namelijk: „En de wolf zal met het lam verkeeren, en de luipaard bij den geitebok nederliggen; en het kalf en de jonge leeuw en het mestvee tezamen, en een klein jongsken

ACHTERAANZICHT GEZIEN VANAF HET PARKEERTERREIN.

zal ze drijven. De koe en de berin zullen tezamen weiden, hare jongen zullen tezamen nederliggen, en de leeuw zal stroo eten gelijk de os. En een zoogkind zal zich vermaken over het hol van een adder; en een gespeend kind zal zijn hand uitsteken in den kuil van den basilisk!"

Dengenen onder de onzen, die wel eens een z.g. „vredeskaart" — waarop in den linkerbovenhoek hetzelfde tafreeltje afgemaald staat — van onzen Apostel ontvingen, zal deze voorstelling alleszins bekend zijn.

Front en zijaanzicht met neergelaten zonneschermen.

FRONT EN ZIJAANZICHT

"BETH-SEAN"

Uit den drang der liefde is dit huis „Beth-Sean"
Rusthuis, den Apostel J.H. v. Oosbree aangeboden.
Het bedrag hiervoor werd door de Apostolische
geloofskinderen in Nederland samengebracht.
Bedoeld als persoonlijk bezit, heeft de Apostel
dit gewijzigd en het gesteld ten name van:
„De Hersteld Apostolische Gemeente in de
Eenheid der Apostelen"
Het welgevallen van des Heeren Geest ruste op
dit offer der liefde, naar den zin van Zijn woord in:
Psalm 101:6
6/3 1938 - gebouwd - 6/7 1938